

IGRAJMO SE SKRIVAČA?

Znanost_STANJA VODE

**Sufinancira
Europska unija**

MY BOX OF STEAM (projekt br. 2022-2-EE01-KA220-SCH-000099273) financira Europska unija. Izraženi stavovi i mišljenja su, međutim, samo autorovi i ne odražavaju nužno stavove Europske unije ili Izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.
Znanost "STANJA VODE" Sav sadržaj je pod CC BY-NC-ND 4.0.

IGRAJMO SE SKRIVAČA?

Znanost STANJA VODE

Jednog dana medo Arthur češao se o deblu i pomislio: "Danas se želim igrati skrivača. Ja sam nepobjediv, moj nos može otkriti sve kilometrima."

Otišao je do Lisice i zamolio je da se sakrije.

Lisica je iskopala jazbinu, pokrila je lišćem i ušla unutra sigurna da je neće pronaći.

Ali Arthur je za nekoliko minuta gurnuo svoju ogromnu njušku u jazbinu i rekao: "Našao sam te!" "Pitat ću Sovu", pomislio je. Sova se popela na stablo i dobro skrivena u lišću ostala nepomična, ali Arthur se ubrzo popeo na vrh i stavio svoj mokri nos točno ispred njegovog lica, Sova je uplašena odletjela. "Pitat ću Vodu", pomisli Arthur dok se uputio prema izvoru gdje je voda tekla i izvirala i stvorila malo kristalno čisto jezerce u kojem se Arthur gledao svakog jutra.

"Vodo hoćeš li se igrati skrivača? Samo znaj da ću ja pobijediti jer nitko se ne može sakriti a da ga ja ne pronađem!"

"U redu", rekla je Voda lukavo.

"Brojat ću do dvadeset, zapravo do sto da se možeš dobro sakriti", rekao je Arthur, samouvjereno se smijući, siguran da će pronaći Vodu kao što je pronašao i ostale.

Naslonivši nos na deblo velikog drveta, marljivo je zatvorio oči i počeo brojati: "jedan, dva, tri... dvadeset pet... pedeset... devedeset devet i sto." Napokon je rekao, okrenuvši se i pogledavši oko sebe.

Vodi nije bilo ni traga. Izvor kao da je presušio i umjesto jezerca sada je bila samo praznina. Arturo je tražio ispod kamenja, iza stijena, u grmlju, ali bezuspješno.

Prošao je šumu uzduž i poprijeko ne našavši vodu. "Odustajem!" rekao je potišteno, naslanjajući se na vrlo hladnu stijenu koja je izgledala poput kristala.

"Ovdje sam!" Voda je tada rekla.

"Gdje si, ne mogu te vidjeti?"

"Odmah iza tebe", odgovori Voda, "pretvorila sam se u led." Njezino prozirno tijelo svjetlucalo je na suncu poput ogromnog dijamanta; smijući se i grgljajući, ponovno se otopila u svoj tekući oblik, okupavši jadnog Artura od glave do pete. Artur, zapanjen i iznenađen, zatresao se cijelim tijelom i kapljice su se vratile u Vodino tekuće tijelo. "Želim revanš!" rekao je Artur, okrenuo se i ponovno brojao.

I ovoga je puta Voda nestala; Artur ju je posvuda tražio, osvrnuo se uokolo pozorno na svaki treptaj, ali nije joj bilo ni traga. Nakon što je iscrpljen pretražio cijelu šumu, pustio se da padne na zemlju dok ga je okruživala lagana magla. Kao mačka napravljena od oblačića pare, trljala se o njega, škakljala ga.

"Odustajem", ponovno je rekao Arthur.

"Ali, evo me pored tebe..." rekla je hlapljiva voda.

Artur je zaškiljio dok se para kondenzirala i ponovno postala tekuća, dajući Vodi njezin uobičajeni oblik. "Još uvijek sam ja čak i ako promijenim oblik", rekla je Voda.

"Želiš li ponovno igrati?"

"Da", rekao je Arthur, "ali ovaj put igrajmo šah!"

